

jo i Samfundets Interesse, at det ikke er rigtigt at give Patent paa den Slags Opdagelser, fordi det at udnytte dem i de videst mulige Kredse er til Fordel for hele Samfundet. „Hafnia“ og „Danmark“ have altsaa udnyttet disse Erfaringer og have aabnet Adgang for Karensforsikring. Nu vilde jeg gerne spørge: Er det mere umoralsk, at Statsanstalten faar Lov at drage Fordel af disse Erfaringer, end at „Hafnia“ og „Danmark“ have haft Lov dertil? Det er noget ganske sædvanligt, der sker i alle Forhold. Den, der vil gøre Begyndelsen, maa løbe en vis Risiko; til Gengæld faar han som Regel et vist Forspring. Det har „Dansk Folkeforsikring“ ogsaa faaet, og det forekommer mig at være en ganske umotiveret Forskrækkelse, der er kommen ind i de private Selskaber for, at Statsanstalten skal paa noget Punkt i Virkeligheden komme til at gøre dem føleligt ondt, ved at der nu ogsaa aabnes den Adgang til at tegne den Art Forsikringer. Det er ikke paa nogen Maade nogen paa-gaaende eller utilbørlig Konkurrence, der bydes de private Selskaber. Hvis ærede Medlemmer ville sammenligne Bestemmelserne om Karenstidens Længde — altsaa den Tid, i hvilken der ikke udbetales nogen Forsikring eller dog kun delvis Forsikring, hvis de forsikrede dø — efter Forslaget her med „Dansk Folkeforsikring“s, ville De se, at de, der ville indtræde i denne Forsikring, ville ikke blive saa gunstigt stillede i Statsanstalten som i „Dansk Folkeforsikring“, netop fordi man fra Statsanstaltens Side aldeles ikke vil optage nogen paagaende Konkurrence eller en Konkurrence, der var beregnet paa at give „Dansk Folkeforsikring“ et Stød i Hjertekulen, men kun beregnet paa at aabne Døren for en Række Mennesker, der havde Lyst til at benytte sig af Statsanstalten og af denne Forsikringsform.

Det ærede 4de Medlem for 2den Kreds og til Dels det ærede 3die Medlem for 7de Kreds paaberaabte sig som Grund til at være mod denne Lov den Forbindelse, Statsanstalten havde med „Arbejdernes Livsforsikringsselskab“. Og denne Forbindelse mellem Statsanstalten og „Arbejdernes Livsforsikringsselskab“ blev af det ærede 4de Medlem for 2den Valgkreds karakteriseret som et Kompagniskab mellem Statsanstalten og Fagforeningerne. Jeg tror nu, det er et lidt dristigt Udtryk, men jeg skal sige dertil, at skønt der i og for sig ingen Grund er for mig til at nære overdreven Velvillie for Fagforeningerne, politisk set, ser jeg ikke anderledes paa

det, end at hvis „Arbejdernes Livsforsikringsselskab“ kan drage Fagforeningsmedlemmerne ind i en Bevægelse for at sikre deres Liv gennem Statsanstalten for Livsforsikring, saa er det ubetinget godt, og jeg gad vide, hvor man skulde kunne finde en tænkelig Grund til at lægge nogen som helst Hindring i Vejen derfor. Jeg kender ikke til, om det udelukkende er Fagforeningsmedlemmer, der forsikre sig gennem Arbejdernes Livsforsikring — jeg har hørt, at der drives en meget livlig Agenturvirksomhed for ogsaa at faa andre Mennesker ind i denne Virksomhed end Fagforeningsmedlemmer —, men hvad enten det er det eller ikke, anser jeg denne Forbindelse for meget heldbringende, og jeg vilde sætte Pris paa, om andre Selskaber vilde søge en lignende Forbindelse enten med Statsanstalten eller med andre anerkendte danske Selskaber. Jeg finder, det er fortrinligt, at Smaafolk slutte sig sammen i større eller mindre Kredse og ved en vis indbyrdes Solidaritet sikre Betalingen af de Livsforsikringer, de tegne, enten i Statsanstalten eller i andre danske Anstalter. Og der er ikke Tale om, at det kun kan ske med Arbejdernes Livsforsikring eller med Statsanstalten, det kan ske med et hvilket som helst andet Livsforsikringsselskab af lignende Art.

Jeg anser det ganske vist ikke for nogen Livsbetingelse for Statsanstalten, at den faar Lov til at tegne denne Form for Forsikring, men jeg kan ikke sige andet, end at det unægtelig vilde bedrøve mig noget, hvis Hensynet til de private Livsforsikringsselskabers Interesser skulde forhindre, at Statsanstalten kom til at tegne den Forsikring, som de ærede Angribere selv erkende er fornuftig, god, prøvet og forstandig, og der har ikke været anført anden Grund mod dette Forslag end Hensynet til de private Livsforsikringsselskaber.

Jeg skal ikke opholde det høje Ting videre. Jeg kan i det hele slutte mig til, hvad det ærede 1ste Medlem for 7de Valgkreds (Madsen-Mygdal) sagde, og ligeledes til, hvad det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Johnsen) og det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen) udtalte.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Niels Rasmussen) var inde paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Staten overhovedet maatte gribe ind paa saadanne Omraader. Ja, jeg tror, at en teoretisk Diskussion derom ikke vilde føre til noget Resultat. Jeg tror, at der er visse Omraader, hvor Staten med Nytte for Samfundet i det hele taget kan gribe ind og drive Virk-